

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 544/2014
05.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Невенке Важић и Предрага Глигоријевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.П., због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адвоката Д.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.4241/10 од 03.12.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1352/13 од 01.04.2013. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.4241/10 од 03.12.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1352/13 од 01.04.2013. године, јер нема прописан садржај.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр.4241/10 од 03.12.2012. године окривљени М.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 3 године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом окривљени М.П. обавезан је да суду на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, а на име трошкова поступка износ од 7.730,00 динара и на име трошкова кривичног поступка плати оштећеној С.П. износ од 21.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећена С.П. за остваривање имовинско правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1352/13 од 01.04.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.П., а пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.4241/10 од 03.12.2012. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.П., адвокат Д.М. у складу са чланом 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини или делимично првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати на суђење првостепеном или Апелационом суду или да преиначи у целини или делимично првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. и 487. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, заједно са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног М.П. нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно, мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене "неуставног захтева" (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Дакле, одредбом члана 484. ЗКП предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, а који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног М.П. у захтеву као разлог за подношење наводи повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП, јер је суд повредио закон услед погрешне примене закона на утврђено чињенично стање, али не наводи конкретно одредбу која је повређена доношењем побижаних пресуда.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда законика које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и - или апелационим судом.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП), одлука против које је захтев поднет или поступак који јој је претходио, испитују се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена, само на основу образложења захтева процењује коју је конкретну повреду законика бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац окривљеног М.П. у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона није определио конкретну повреду закона која је учињена у поступку пред првостепеним или другостепеним судом, то по

налажењу Врховног касационог суда захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП) и као такав је у смислу члана 487. став 1. тачка 3. одбачен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**